

Rama IX Art Museum Foundation

The Figures in Landscape

Solo Art Exhibition

by

Manop Suwanpinta

รูปคนในภูมิทัศน์

The Figures In Landscape

Rama IX Art Museum Foundation

การแสดงผลงานศิลปกรรมเดี่ยว โดย มานพ สุวรรณปินทะ
ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพฯ
8 - 30 ธันวาคม 2546

Solo Art Exhibition by Manop Suwanpinta
At Art Centre Of Silpakorn University, Bangkok
December 8 - 30, 2003

งานประติมากรรมของ มานพ สุวรรณปินทะ

งานประติมากรรมของไทยนั้น ถือว่าเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีต เห็นได้จากพระพุทธรูปที่ช่างศิลป์ไทยได้สร้างผลงานและประดิษฐานไว้ในพระอุโบสถตามวัดวาอารามต่าง ๆ รวมทั้งผลงานพระพุทธรูปบูชาอีกจำนวนมาก พระพุทธรูปและภาพปั้นในอุดมคติดังกล่าวมีความงามตามปรัชญาความเชื่อของยุคสมัย

ในปี พ.ศ. 2466 ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีแนวความคิดที่จะสร้างอนุสาวรีย์ จึงได้รับช่างปั้นจากอิตาลีเข้ามาทำงาน ในครั้งนั้น นายคอร์ราโด เฟโรจี หรือศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้ทำงานราชการสนองพระราชมติ และศาสตราจารย์ศิลป์ยังได้ส่งสอนช่างปั้นชาวไทยให้เรียนรู้การสร้างงานในแนวเหมือนจริงจากธรรมชาติ นับแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน งานประติมากรรมของไทยได้แตกหน่อเจริญเติบโต เกิดศิลปินทางด้านประติมากรรมขึ้นอีกมากมายหลายแนวทาง

มานพ สุวรรณปินทะ ประติมากรรุ่นหนุ่มที่มีไฟในหัวใจ ทำงานประติมากรรมแนวเหมือนจริงได้อย่างงดงาม มีผลงานเป็นที่ปรากฏต่อสาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ แต่ความมั่นคงและความเชื่อในงานศิลปะบริสุทธิ์ที่ต้องกลั่นแนวความคิดจิตใจของตนเอง ทำให้เขาได้ทุ่มเทเวลาให้การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมมากขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งที่เขาปรารถนาต่อสายตาของพวกเราคือผลงานที่สร้างสรรค์ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จวบจนถึงปัจจุบันเป็นเวลานานกว่า 20 ปี ที่มานพมุ่งมั่นทำงานที่ตัวเองรัก ประติมากรรมรูปร่างมนุษย์ชายหญิงที่อยู่ในอิริยาบถ ท่าทางต่าง ๆ เป็นทศนะที่ศิลปินมองสังคมที่เขาอยู่อาศัย มีท่าทางหวาดหวั่น ต่อสู้ และดิ้นรนเพื่อดำรงอยู่ให้ได้ “รูปคนในภูมิทัศน์” ของมานพก็คือ วิถีชีวิตของพวกเราที่กำลังเผชิญสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมสมัยใหม่นั้นเอง

ความพิเศษของประติมากรรมของมานพก็คือ การสื่อสัญลักษณ์ให้คนเกิดความคิดฝัน เกิดจินตนาการมากขึ้น และมากขึ้น เพื่อเน้นย้ำความคิดที่ต้องการแสดงออก ความน่าสนใจอีกอย่างก็คือการใช้รูปทรงต่าง ๆ ทั้งที่สร้างขึ้นใหม่ หรือรูปทรงของวัสดุสำเร็จที่มีอยู่แล้วจัดวางให้แยกส่วนจากกัน มีพื้นที่ว่างเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เมื่อมองโดยภาพรวม ทุก ๆ รูปร่าง รูปทรงต่างรวมตัวประสานกันเป็นความฝันของศิลปินได้อย่างสมบูรณ์

มานพได้ก้าวสู่วิถีชีวิตของศิลปินโดยแท้ และเป็นศิลปินที่สังคมไทยควรชื่นชมและให้การสนับสนุนงานสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นให้ก้าวต่อไปไม่หยุดยั้ง เพราะโดยความเชื่อของผมแล้ว ถ้าศิลปินเป็นผู้ยึดมั่นในการทำงานศิลปะอย่างมั่นคง จะไม่มีคำว่าสายเสียแล้วในชีวิตของเขา

รองศาสตราจารย์วิโชค มุกตมานี
ผู้อำนวยการหอศิลป์

มูลนิธิसानแสงอรุณ

ผมดูงานศิลปะด้วยความรู้สึก ด้วยสามัญสำนึกเหมือนกับคนทั่ว ๆ ไป ที่ไม่ได้อยู่ในวงการศิลปะโดยตรง ผมได้สัมผัสผลงานของคุณมานพ สุวรรณปินทะ เมื่อไม่นานมานี้ และมีโอกาสได้รับฟังคำบอกเล่าถึงเป้าหมายในการสร้างสรรค์งานศิลปะของเขาที่ตรงกับความรู้สึกของผมว่า คุณมานพตั้งใจให้งานของเขาสื่อสารให้ผู้คนหันมามองดูภายในของตนให้ทะลุผ่านไปยังจิตวิญญาณ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้มนุษย์หลุดพ้นจากพันธนาการสู่ความเป็นอิสระ พบความสุขสงบ และเกิดปัญญาอย่างแท้จริง อันจะเป็นเหตุให้เราสามารถแก้ปัญหาตนเองและสังคมในวิถีแห่งบริโศคนิยมที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาทางวัตถุด้านเดียว ชีวิตจึงขาดดุลยภาพเนื่องจากละเลยทางด้านจิตวิญญาณอันเป็นด้านสำคัญอีกด้านหนึ่งของมนุษย์

คุณมานพได้ใช้ความวิริยะอุตสาหะที่จะสร้างสรรค์งานตามความเชื่อของเขาโดยมิได้หวังผลทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องตลอดมา โดยทำงานศิลปะในเชิงพาณิชย์เท่าที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพ คงเป็นผลจากคุณธรรมนี้เองทำให้คุณมานพเป็นผู้มีจิตใจงาม ดังเช่นความเอื้อเฟื้อที่อยู่เบื้องหลังการสร้างสรรคงานศิลปะเพื่อสาธารณประโยชน์ขึ้นหนึ่งอันเป็นเหตุให้เรารู้จักกัน และผมเชื่อว่าการมีจิตใจงามจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้คุณมานพสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะให้เกิดประโยชน์แก่ตนและท่านให้ดียิ่งขึ้นไปตลอดชีวิต

ธีรพล นิยม
ประธานมูลนิธิसानแสงอรุณ

ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ

โครงการส่งเสริมศิลปะไทย

Bangkok Sculpture Center : A Project to Support Thai Art

การสร้างงานศิลปะขั้นเยี่ยมเป็นความยากยิ่ง

และเป็นสุดยอดของศิลปินที่สร้างงานศิลปะทุกคน

หากแต่การสร้างงานด้วยชีวิตอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปี

กลับเป็นเรื่องยากยิ่งกว่า

โดยเฉพาะในสังคมที่ศิลปะยังไม่ได้เป็นหนึ่งในค่านิยมที่จำเป็น

ของสังคมและชีวิตสามัญชน

การอยู่ประกอบอาชีพศิลปินจึงเป็นเรื่องที่ท้าทายจิตใจผู้รักในการสร้างงานศิลปะทุกคน

มานพ สุวรรณปิ่นทะ ได้พิสูจน์แล้วถึงชีวิตกับงานศิลปะที่แสดงตัวตนของเขาเอง

ตลอดเวลา 20 ปี ได้สร้างงานมาหลายรุ่น

และพิสูจน์ด้วยมันคงในการยึดเอาศิลปะเป็นสรวงแห่งชีวิต

สำหรับข้าพเจ้า งานของคุณมานพเป็นสิ่งหนึ่งที่สร้างแรงบันดาลใจ

ให้ข้าพเจ้าได้สะสมงานศิลปะประติมากรรมและเติบโตเป็นศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพในวันนี้

ขอให้คุณมานพ สุวรรณปิ่นทะ ยังมีกำลังใจในการมีชีวิต

และสร้างผลงานศิลปะตราบนานเท่านาน

"อยากให้ศิลปะไทยก้าวไกลสู่โลก"

(เสริมคุณ คุณาวงศ์)

ผู้อำนวยการศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพ

โครงการส่งเสริมศิลปะไทย

แนวคิด

ข้าพเจ้ามักใคร่ครวญอยู่เสมอว่าทำงานศิลปะไปเพื่ออะไร แน่นอนว่าไม่ใช่เพื่อยังชีพ หรือเพื่อความอยู่รอด เพราะโดยปกติข้าพเจ้าก็รับจ้างปั้นรูปเหมือน และเป็นครูสอนศิลปะส่วนตัวที่บ้าน ซึ่งก็พออยู่พอกินตามอัตภาพไม่มีความเดือดร้อน และไม่ใช่เพราะอยากดังอันเป็นไปเพื่อโฆษณาตัวเอง ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของข้าพเจ้าซึ่งพูดน้อยทำงานมาก จึงรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างมากเวลาเห็นใครพยายามป่าวประกาศประชาสัมพันธ์ตัวเอง ไม่ใช่เพื่อยกตนข่มท่านว่าเป็นสุดยอดฝีมือ เพราะเป็นความจริงที่ยังคงคิดอยู่เสมอว่าผลงานที่ทำไว้ยังมีข้อบกพร่องอยู่ หรือความคิดในการสร้างสรรค์ก็ยังไม่ค่อยดีเท่าไร ชะงืด ชะงืด ไม่ทันสมัย ไม่ใช่เพื่อเรียกร้องความสนใจ เพราะคิดว่าตัวเองเป็นคนไม่น่าสนใจ อันเป็นลักษณะของการเจ็บป่วยทางจิตประเภทหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าไม่ได้เป็น

ข้าพเจ้าเคยได้ยินผู้รู้บางท่านกล่าวว่า คนที่ทำงานศิลปะนั้นเปรียบเสมือนคนท้องใกล้จะคลอด จะเหนื่อยยากอย่างไรก็ต้องทำงานเพื่อนำออกแสดงโดยไม่ต้องกลัวอ้างเหตุผล เนื่องจากเป็นภาวะที่เป็นไปเองดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ได้ออกมาแสดงออกทางความรู้สึกที่จริงใจ บริสุทธิ์ใจถึงสิ่งที่เข้ามากระทบกับจิตใจและวิถีชีวิตของข้าพเจ้านับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันขณะที่ข้าพเจ้ายังคงหายใจอยู่ ผลงานอันทุกขระทมของข้าพเจ้าสำหรับบางคนอาจดูห่อหุ้ม แต่สำหรับข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นมาจากความรู้สึกส่วนลึกภายใน ซึ่งเมื่อผลงานที่ได้สร้างสำเร็จกลับเป็นเสมือนเครื่องขึ้นชูใจให้กับข้าพเจ้า จนอดไม่ได้ที่จะแผ่ไปยังผู้อื่นให้ได้รับรู้ด้วย

หัวข้อที่ข้าพเจ้าชื่นชอบพึงพอใจ และให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสร้างงานคือความละโมภและความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ดังคำที่ว่า "ความรักเสมอด้วยตนไม่มี" อันเป็นเหตุของการขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ข้าพเจ้ามั่นใจว่ามิได้เป็นการกล่าวอ้างที่เกินเลยความจริงที่ว่าคนเราทุกคนล้วนมีความละโมภและความเห็นแก่ตัวด้วยกันทั้งสิ้น มากบ้างน้อยบ้าง (ยกเว้นพระอรหันต์บุคคลเท่านั้น) แต่ถูกควบคุมไว้ด้วยสติ จิตสำนึก และคุณธรรม การขาดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ฟังดูแล้วเหมือนเป็นเรื่องเล็ก ๆ เฉพาะตัว แต่จริง ๆ แล้ว เป็นตัวทำให้เกิดปัญหาตั้งแต่สังคมขนาดเล็กที่สุด ไปจนถึงเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ระดับโลก ทำให้โลกของเราบกพร่อง ขาดแคลน และโหดร้ายอยู่เป็นนิจ

สำหรับข้าพเจ้า การสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นสิ่งที่จำเป็นอันพึงต้องกระทำ เนื่องจากงานที่สร้างขึ้นมิได้แก้แค้น หรือเสแสร้ง หรือได้รับรู้มาจากคนอื่นหรือจากสิ่งใด ๆ แต่เป็นประสบการณ์ตรงที่เข้ามากระทบอย่างแรงกับวิถีชีวิต ซึ่งอาจเป็นเรื่องของโชคชะตาที่เป็นได้ ทำให้เกิดจุดประกายใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ บางสิ่งบางอย่างเป็นเรื่องยากที่จะอธิบายด้วยภาษาพูดหรือภาษาเขียน สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ศิลปะจึงเป็นภาษาที่เหมาะสมยิ่งกับการสื่อสารที่ข้าพเจ้าได้ประสบอยู่

ข้าพเจ้าได้ใช้ความพากเพียร พยายาม ซึ่งผู้อื่นอาจดูเป็นสิ่งไร้สาระ ไร้คุณค่า และน่าขัน ความพยายาม ความจริงใจ และสติปัญญาอันน้อยนิด จะไม่มีทางทำงานให้สำเร็จลงได้เลยถ้าปราศจากผู้สนับสนุน และเห็นคุณค่าในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กระทำ ซึ่งข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณอย่างสูงโดยมีอาจมีเครื่องตอบแทนอันใดได้นอกจากความบันเทิงทางจิตวิญญาณ จากผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

มานพ สุวรรณปิ่นทะ

ประติมากร

Concept

I've always pondered why I've created the work of arts. Certainly it is not for bread or sustention because I'm a freelance sculptor and teach sculpture classes at home. This is sufficient for living. Neither it is to publicize myself which is not who I am who work hard and talk less. It is most uncomfortable for me to see anyone who would promote oneself. Not because my arts are more superior to others but on contrary I've always thought of my works as imperfect. My creative ideas are strength forward simple and out-dated. This is also not to draw public attention to a humble manner that I consider as a psychiatric problem which I surely am not.

Some gurus compared artist to pregnant woman in labor. No matter how tired he is, the work must be done in time and exhibited with no excuses. My works simply express a sincere and true feeling of what touched my mind and my life from the past to present. Some people might feel that my suffering theme for arts is depressing but for myself, I've created theme from the depth of my being. Nonetheless, at the completion of works, they really brought so much pleasure that I can't possibly keep them to myself but must share them with others.

The favorite theme that draws my interest in creating arts works is human selfishness and greed with them from human lack of compassion. I'm confident that I've not overstated this. In fact human nature is more or less selfish and greedy (except for the religious people) but fortunately controlled by conscience, conscious and moral. Human lack of compassionate heart might seem insignificant but actually it is the root of problems from the smallest society up to global level, impoverishing our world with vicious circle of poverty and cruelty.

As for me, art is necessary because the works are not pretense or disguise or receive from others but they are results of direct experience that hit my lifestyle strongly. It could be that theses experiences spark a creative idea in my art. It is difficult to express them in word or writing and therefore, my art has become the most appropriate medium of expression for my situation.

Finally, with hard work, perseverance, sincerity and little wisdom, which may have been viewed as nonsense, worthless, ridiculous effort by others, my work of art could not possibly have been completed without valuable supporters and all who appreciate what I've done. I hereby express my deep gratitude and I've no way to reciprocate except for the spiritual pleasure my work of arts would bring.

Manop Suwanpinta
Sculptor

Rama IX Art Museum Foundation

Two Figures in Landscape
รูปคน 2 คนในภูมิทัศน์

Rama IX Art Museum Foundation

Dialogues of Snake and Two-Heads Bird
บทสนทนาของงูและนกสองหัว

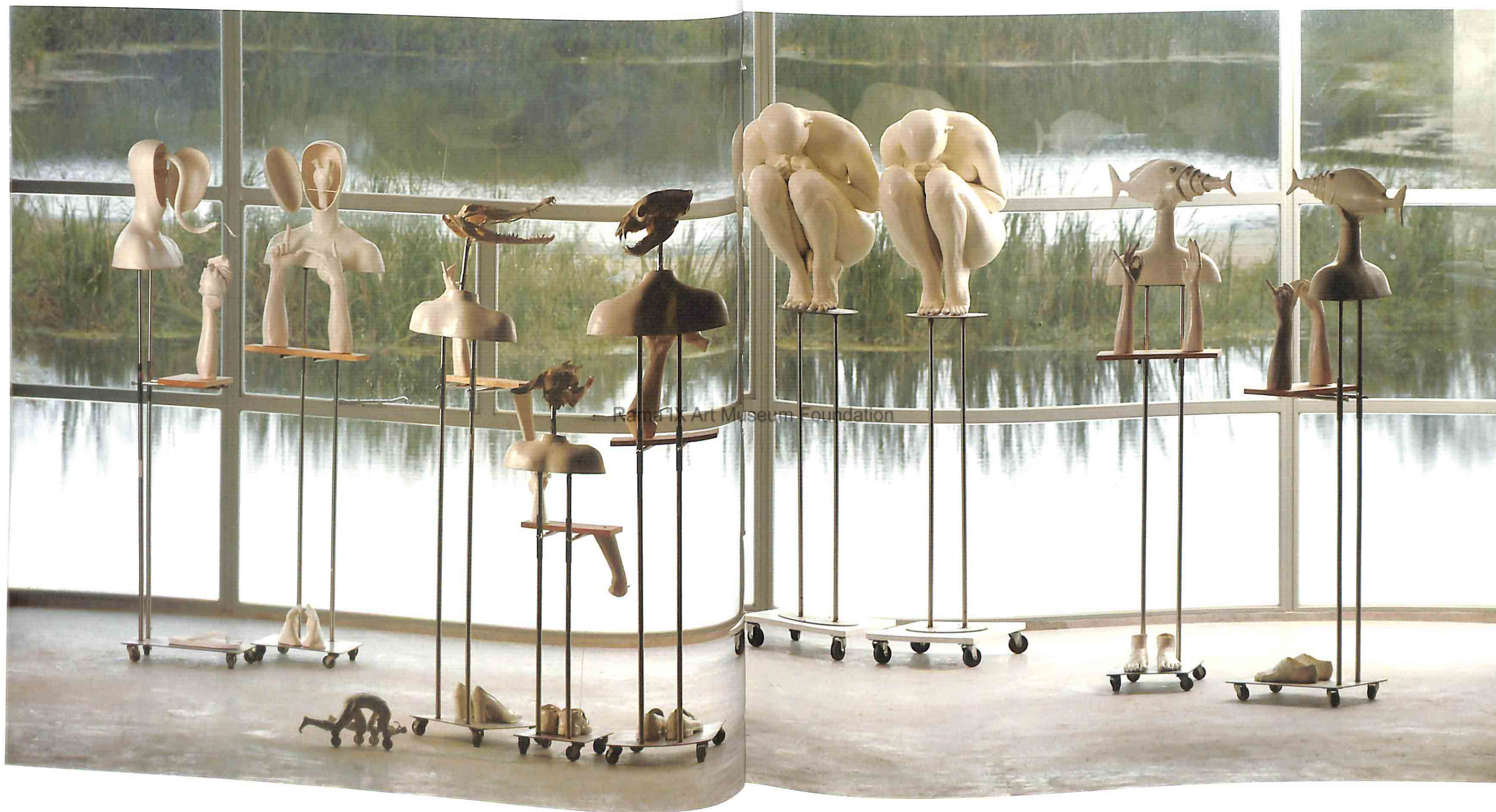

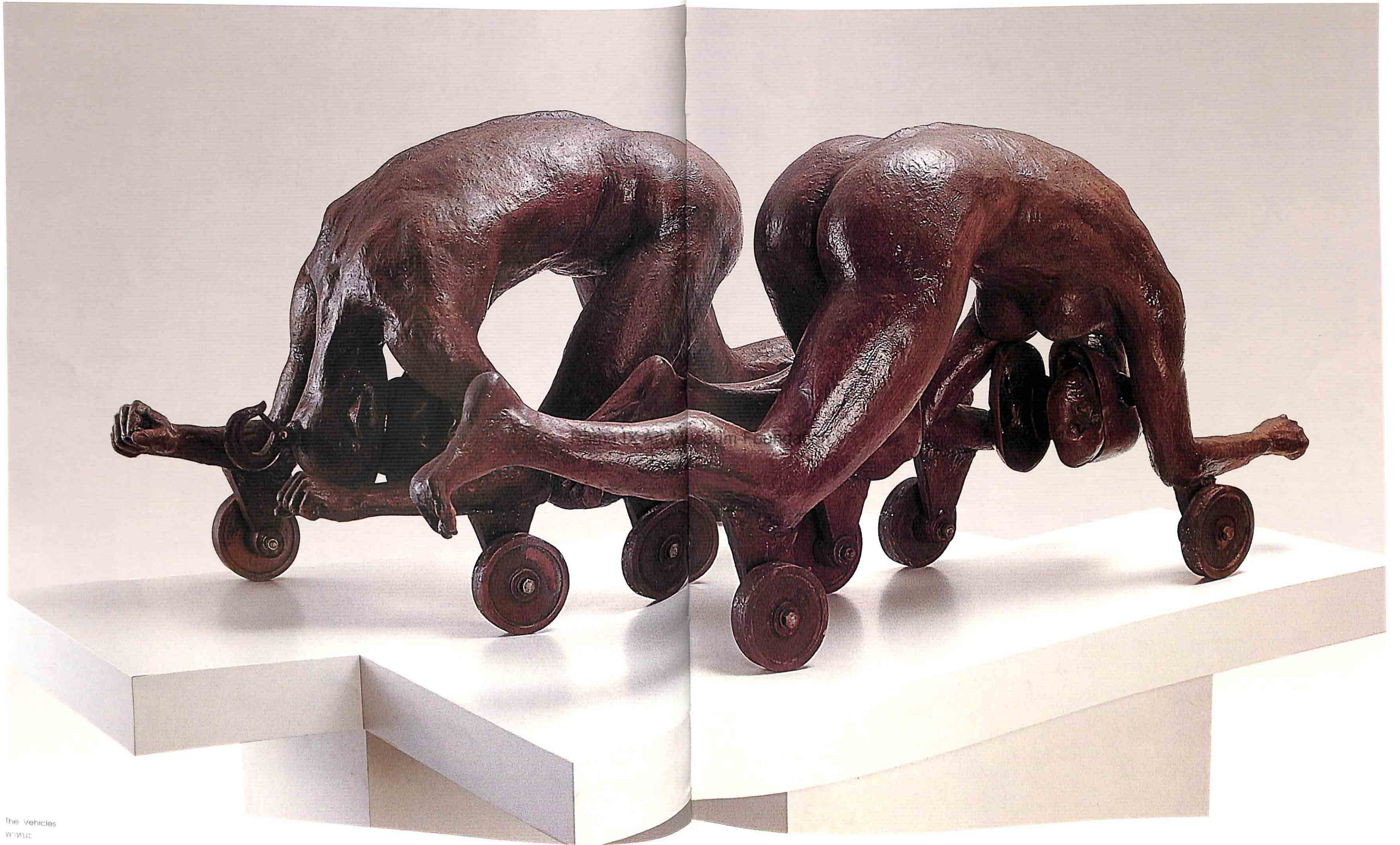
Dialogues of Big Fish and Small Fish
พิเชต รัตนา

Rama IX Art Museum Foundation

Family Talk
พิเชต รัตนา

Rama IX Art Museum Foundation

The Rest of the Struggling Souls
ประพจน์ไชยประสิทธิ์

The Figures in Landscape
ประพจน์ไชยประสิทธิ์